

עוף טהור

	מקור	טומאת נבלה		
<p>יצא שחיטת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה (שם ט.ט.)</p>	<p>כל שפסולו בקודש...רישא לאתויי שחיטת קדשים בפנים... פנים מנלן? הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ (שם ט.ט.)</p>	טהור ופסול	בפנים	קדשים
	<p>אמר רבא: אם הועילה לו שחיטת חוץ לחייבו כרת, לא תועיל לו לטהרה מידי נבילה (שם ט.ט.)</p>	טהור ומועיל לחייבו	בחוץ	
	<p>בשלמא חולין לא שוו בפנים כבחוץ (שם ט.ט.)***</p>	טהור ופסול	בפנים	חולין
<p>שהרי חולין שחוטין בחוץ אין מטמאין ואפי' שלא בהיכשרו כגון עוף טריפה ששחטה דהא מתניתין לקמן כר"מ דמטהר טריפת העוף שחטה ומוקי טריפה דכתיב בקרא להך דרשא למעוטי פנים (רש"י ד"ה בשלמא שם)</p>	טהור מידי נבלה אבל אסור משום טריפה	בחוץ		
<p>מה טריפה שאין מתרת את האיסור אף כל שאין מתרת את האיסור, יצא מליקה שהיא לפנים, הואיל והיא מתרת את האיסור - אין מטמא בגדים בבית הבליעה (שם ט.ט.)</p>	<p>וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וְטֵרֶפֶה בְּאֶרֶץ וּבְגֵר וּכְבֶסֶת בְּגָדָיו וְרֶחֶץ בְּמִים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהַר: (ויקרא יז, טו)</p>	טהור וכשר*	בפנים	קדשים
<p>המולק קדשים בחוץ, ומולק חולין בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ואין מתירין את האיסור - מטמאין בגדים אבית הבליעה (שם ט.ט.)</p>	<p>וקדשים בחוץ...מטמא בבית הבליעה (משנה סח.)...מלק קדשים בחוץ נמי לא, דלא שוו בפנים כבחוץ...אין דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שבהיכשרו (שם ט.ט.)</p>	טמא**	בחוץ	
	<p>מלק חולין בפנים...מטמא בבית הבליעה (משנה סח.)</p>	טמא**	בפנים	
	<p>לא היה פסולו בקודש...סיפא לאתויי מליקת חולין בחוץ (שם ט.ט.)</p>	טמא**	בחוץ	

* עיין ברש"י כת"י שמדובר במליקה ע"י פסולים ולא כרש"י בעולת העוף. ** עיין שט"מ אות ג זבחים ע: וגם רש"י כת"י שם שלר"מ מליקה מועילה גם בקדשים וגם בחולין לטהר ור"מ חולק על המשנה בסח. וגם הברייתא בט. *** עיין שט"מ שם אות כב ע"פ רש"י כת"י ששחיטת חולין בפנים נלמד משחיטת קדשים בפנים ולא משחיטת חולין בחוץ.

ונמצאת טריפה

טומאת נבלה

בהמה		עוף				
עריפה	שחיטה	מליקה	שחיטה	ר' מאיר		
<p>עגלה ערופה שערפה טהור אמרי דבי רבי ינאי: כפרה כתיב בה כקדשים לרבי אלעזר בהמה גסה שערפה טהור מינא דעגלא נינהו (כמו שאווזין ותרנגולין מינא דעופות נינהו) לרבי אלעזר בהמה דקה שערפה...עז לאו מינא דעגלה נינהו, או דילמא מינא דבהמה הוא (ולא נפשט שם ע:)</p>	<p style="text-align: center;">טהור וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה, מקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו? זו טריפה ששחטה! (שם ט.ט.)</p>	<p style="text-align: center;">טהור מה מצינו בשחיטתו שהיא מכשרתה לאכילה ומטהרת טריפתו מטומאתו, אף מליקתו שהיא מכשרתו באכילה תטהר טריפתו מידי טומאתו (שם משנה סט:): ...זאת תורת הבהמה והעוף. וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה?...אלא לומר לך: מה בהמה - דבר שמכשירה לאכילה מטהר טריפתה מטומאתה, אף עוף דבר שמכשיר באכילה מטהר טריפתו מטומאתו. (שם ט.ט): אמר רבי יוחנן: לא טיהר רבי מאיר אלא בתמימין...ורבי אלעזר אמר: אפילו בבעלי מומין...ואפילו באווזין ותרנגולין (שם ע:)</p>	<p style="text-align: center;">טהור ק"ו, אם נבלת בהמה שמתמאה במגע ובמשא - שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, נבלת העוף שאינו מטמא במגע ובמשא - אינו דין שתהא שחיטתו מטהרת טריפתו מטומאתו (שם משנה סט:)</p>	<p style="text-align: center;">ר' יוסי</p>		
<p>עגלה ערופה שערפה טהור אמרי דבי רבי ינאי: כפרה כתיב בה כקדשים (שם ע:)</p>		<p style="text-align: center;">טמא דיה כנבלת בהמה, שחיטתה מטהרתה ולא מליקתה (שם משנה סט:):...דיו לבא מן הדין להיות כנדון (שם)</p>			<p style="text-align: center;">טמא נבלה טריפה, א"ר יהודה טריפה למה נאמרה..אלא להביא טריפה ששחטה שמתמאה (שם ט.ט.)</p>	<p style="text-align: center;">ר' יהודה</p>
<p>עגלה ערופה שערפה טהור אמרי דבי רבי ינאי: כפרה כתיב בה כקדשים (שם ע:)</p>		<p style="text-align: center;">טמא אפילו שחיטה אינה מועלת</p>				

ויקרא פרק ז

(כד) וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכֹל מְלֶאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ:

ויקרא פרק יז

(טו) וְכֹל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וְטְרֵפָה בְּאֶזְרָח וּבְגֵר וּכְבֹס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמְא עַד הָעֶרֶב וְטָהַר:

ויקרא פרק כב

(ח) נְבֵלָה וְטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטַמְּאָהּ בָּהּ אֲנִי יִקְוֶה:

רבי יהודה	רבי מאיר	חלב נבלה (טהור מטומאת נבלה)	
אלא אמר רבא, התורה אמרה: יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב (לענין אסור אכילה) (שם ע.)	אע"פ שאסור חל על אסור גזה"כ שחלב טהורה מטומאת נבלה	חלב טרפה (טהור מטומאת נבלה)	ויקרא פרק ז (כד) וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכֹל מְלֶאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ:
יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב (לענין אסור אכילה) (שם ע.) חלבט טמאה? ת"ל: טריפה, מי שיש במינה טמא טומאת נבלה? טריפה, אוציא את הטמאה שאין במינה טריפה (שם ע.)	חלבט טמאה טמא טומאת נבלה ת"ל: טריפה, מי שיש במינה טריפה, אוציא את הטמאה שאין במינה טריפה (שם ע.)	אכל לא תאכלהו	
חלבט חיה טמא טומאת נבלה ולא אוציא את החיה שיש במינה טריפה? ת"ל: ואכל לא תאכלהו, מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצא חיה שחלבה ובשרה מותר (שם ע.)	חלבט חיה טמא טומאת נבלה ולא אוציא את החיה שיש במינה טריפה? ת"ל: ואכל לא תאכלהו, מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצא חיה שחלבה ובשרה מותר (שם ע.)	נבלה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)	ויקרא פרק יז (טו) וְכֹל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וְטְרֵפָה בְּאֶזְרָח וּבְגֵר וּכְבֹס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמְא עַד הָעֶרֶב וְטָהַר:
איפשר דרבי יהודה נמי אית ליה ואף על גב דלא מיותר. (תוד"ה לשיעור שם)	לשיעור אכילה בכזית (שם ע.)	טרפה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)	
נבלה טריפה, אמר רבי יהודה: טריפה למה נאמרה? אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה! אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה! אלא להביא טריפה ששחטה שמטמאה (שם טו):	חד למעוטי שחיטה שהיא לפנים (שם ע.)... יצא שחיתת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה (טו.)	נבלה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)	ויקרא פרק כב (ח) נְבֵלָה וְטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטַמְּאָהּ בָּהּ אֲנִי יִקְוֶה:
דתניא, רבי יהודה אומר: יכול תהא נבלת עוף טמא מטמאה בגדים אבית הבליעה? ת"ל: נבלה וטרפה לא יאכל, מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה, יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל טמא (שם טו):	וחד לשיעור אכילה בכדי אכילת פרס, ס"ד אמינא: הואיל וחידוש הוא, יותר מכדי אכילת פרס נמי ליטמא, קמ"ל (שם ע.) מפני שמיותר הוא (תוד"ה ור"מ נבילה שם)	טרפה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)	

הו"א של אביי	הו"א ב' של רב שיזבי	הו"א א' של רב שיזבי	שאלת רב שיזבי	דרשת רבי יהודה
<p>(9) אלא אמר רבא, התורה אמרה: יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב ויבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב (לענין אסור אכילה) (שם ע.)</p>		<p>(4) האי נמי תיפוק ליה מוחלב נבלה, מי שאיסורו משום בל תאכל חלב נבלה, יצאתה זו שאין איסורה משום בל תאכל [חלב נבלה] אלא משום טמא! (שם ע.)</p>		<p>חלב נבלה (טהור מטומאת נבלה)</p>
<p>(7) אלא אמר אביי: טריפה לגופיה איצטריך, שלא תאמר: הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים, מה טמאה חלבה טמא, אף טריפה חלבה טמא (שם ע.)</p>	<p>(5) אלא, האי טריפה מיבעי לאיתווי חיה, סלקא דעתך אמינא: מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצאת זו שחלבה ובשרה מותר, קמ"ל (שם ע.)</p>	<p>(1) אלא טריפה מיבעי ליה למעוטי טמאה (שם סט:)</p>	<p>התם נמי... להביא טריפה ששחטה שחלבה טהור, מכלל דהיא מטמאה? והאמר... וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה, מקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו? זו טריפה ששחטה!</p>	<p>חלב טרפה (טהור מטומאת נבלה) האי טריפה לר' יהודה למה לי? ויקרא פרק ז (כד) וְחֹלֵב נְבֵלָה וְחֹלֵב טְרִפָּה יַעֲשֶׂה לְכֹל מְלֶאכֶה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ:</p>
	<p>(6) מאי שנא טמאה? דאין חלבה חלוק מבשרה חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה ועוד, הכתיב: ואכל לא תאכלוהו? (וחלב חיה מותר באכילה) (שם ע.)</p>			<p>אכל לא תאכלוהו</p>
		<p>(3) עוף טמא לר' יהודה מנבילה נפקא ליה דתניא, רבי יהודה אומר: יכול תהא נבלת עוף טמא מטמאה בגדים אבית הבליעה? ת"ל: נבלה וטרפה לא יאכל, מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה, יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל נבילה אלא משום בל תאכל טמא (שם טט.)</p>		<p>נבלה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)</p>
<p>(8) אי הכי, האי נמי מיבעי, שלא תאמר: הואיל ועוף טמא אסור באכילה וטריפה אסורה באכילה, מה עוף טמא אינו מטמא, אף טריפה אינה מטמאה! ועוד, מי איכא למילף טרפה מטמאה?</p>		<p>(2) הכא נמי למעוטי עוף טמא שאין במינו טריפה? (שם טט:)</p>	<p>נבלה טריפה, אמר רבי יהודה: טריפה למה נאמרה? אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה! אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה! אלא להביא טריפה ששחטה שמטמאה (שם טט:)</p>	<p>טרפה (טמא טומאת נבלת העוף על ידי אכילה ומטמאין בגדים אבית הבליעה)</p>